

РЕШЕНИЕ

№ 7661

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **5058** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. Л. С. с адрес за призоваване: [населено място], [улица] – адвокат С. Ш. срещу Заповед № 3186/08.04.2013 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която е отменена заповед № 428 от 08.02.2013 г. на Директора на Агенция „Митници”.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена. Твърди се, че след отмяната на заповедта, с която е било прекратено трудовото му правоотношение е издадена заповед № 428 от 08.02.2013 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 9 и § 4, ал. 2 от ПЗР на Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията, С. е бил назначен на длъжност „инспектор” в Митница С., митническо бюро К., с ранг V младши. Инвокирани са доводи, че оспорващият не е встъпил в длъжност, защото първоначално е бил в отпуск, поради временна неработоспособност, а в следствие не е бил допуснат реално до определеното му работно място. Твърди се, че още при връчването на заповед № 428 от 08.02.2013 г., С. не е бил съгласен с определеното му работно място в Митническо Бюро К., като е отбелязал това саморъчно върху нея. След изтичането на отпускът за временна неработоспособност, според оспорващия, реално му е било попречено да встъпи в длъжност от Началника на Митницата в С., поради което не е могъл да подпише клетвения лист.

По време на проведените по делото открити заседания, оспорващия не се явява лично.

Пълномощникът му адвокат Ш. поддържа жалбата. Допълнителни съображения са развити в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Агенция „Митници”, чрез пълномощника си юрисконсулт Й. оспорва жалбата. Намира, че административният орган законосъобразно е отменил заповедта за назначаване на С. на държавна служба, поради наличие на предпоставките за това. В дадения от съда срок не са представени допълнителни писмени доводи.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 427 от 08.02.2013 г. на Директора на Агенция „Митници” е прекратено трудовото правоотношение на Х. С. на основание чл. 327, ал. 1, т. 9 от Кодекса на труда. На 01.02.2013 г. оспорващият е подал заявление, че желае да бъде назначен на длъжността „инспектор” в Агенция „Митници”.

Със заповед № 428 от 08.02.2013 г. на Директора на Агенция „Митници” С. е назначен на основание чл. 9 и § 4, ал. 2 от ПЗР на Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията на длъжност „инспектор” в Митница С., митническо бюро К., с ранг V младши.

Поради обстоятелството, че оспорващият не е встъпил в длъжност и не е положил клетва, Директорът на Агенция „Митници” е отменил акта за назначаването, чрез издаване на оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на С. лично на 14.04.2013 г., видно от саморъчно положения подпис върху приложения по делото екземпляр. Жалбата е подадена чрез административния орган на 26.04.2013 г. /вх. № 94XX/1 от 26.04.2013 г./, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че по отношение на Х. С. са налице предпоставки по чл. 14, ал. 5 от ЗДСл, даващи му правомощие да отмени заповедта за назначаване на държавна служба.

Според визираната разпоредба, ако назначеният служител не встъпи в длъжност или не положи клетвата, актът за назначаване се отменя от органа по назначаването. В разглеждания казус основният спорен между страните въпрос е, дали С. е встъпил в длъжност и ако това не е станало, налице ли са били уважителни причини.

Видно от приложения по преписката болничен лист № 0687651, оспорващият е бил в отпуск поради временна неработоспособност до 22.03.2013 г. Независимо от оспорването на този документ настоящият съдебен състав приема, че до този дата за С. са били налице уважителни причини на невстъпване в длъжност и неполагане на клетва.

За да се проверят направените в жалбата оплаквания, затова че оспорващият не е бил допуснат съзнателно от служители на Митница С. да заеме определената му длъжност, да положи клетва и да започне да изпълнява служебните си задължения, следва да бъдат обсъдени събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства. В процесуално качество на свидетели бяха разпитани Р. Р., Ц. Ю. и Т. К..

Първият от свидетелите заяви, че на 22.03.2013 г. е бил заедно с оспорващият С. в сградата на Митница С., където е поискал среща с началника Т. К.. След дълго чакане, К. не го е приел, а му казал, че вече няма отношения с Митниците и че трябва да отиде в С., където следва да реши проблемите си.

Свидетелят Ю., Началник на Митническо бюро К., при Митница С., посочи, че познава С. по повод на назначаването му в митническо бюро „К.". Когато оспорващият се е явил там, той е представил заповед, на която саморъчно било написано, че отказва да работи в К.. Ю. му заявил, че при това положение, трябва да отиде при началника на митница С. и да се разберат. Според свидетеля, С. не е бил недопускан до работа в К.. Никой не го е гонил, но след като е заявил, че не желае да работи там, следва да се разбере с началника на митница С., защото той е техен общ началник.

От своя страна свидетелят К. посочи, че като Началник на Митница С. е запознат с проблемите на Х. С. от началото на годината. При връчването на заповедта за назначаване като държавен служител, той я е подписал, без да постави дата, като е написал, че желае да постъпи на държавна служба, но не е съгласен със заповедта, след което си тръгнал. На следващия ден, С. дошъл отново в Т. С., но К. му казал, че няма работа там, защото има заповед за работа в К.. В последствие оспорващият представил 2-3 болнични листа за временна неработоспособност. През месец февруари на К. се обадил Началникът на Митническо бюро К., който му казал, че при него се е явило лице, което не познава, но представя болничен лист. От разговора К. разбрал, че се касае за Х. С. и му споделил, че той трябва да отиде Т. „С.", за да си подпише длъжностна характеристика. На същия или на следващия ден Х. С. дошъл в С. и заявил отново, че не е съгласен със заповедта, при което К. му казал, че ако има претенции, трябва да се обърне към органа по назначаване. В последствие свидетелят разбрал, че С. е пускал жалби до Инспекция по труда и до Прокуратурата, но не се е явил в Ц. и не ходил на работа в митническо бюро „К.". Според К., той е съветвал С. през цялото време да си разпише заповедта и да изпълнява задълженията и като държавен служител. В допълнение свидетелят заяви, че е казал на С., че трябва да подпише длъжностната характеристика за митническо бюро „К.". Той не го е информирал, че трябва да подпише клетвен лист, а и той не е искал. Това, според него, произтича от закона. К. лист обикновено се подписва същия ден, в който се връчва заповедта и се подписва длъжностната характеристика. Практически връчването на заповедта за назначаване предхожда подписването на клетвен лист и длъжностната характеристика. Х. С. не е поискал информация как точно трябва да встъпи в длъжност, но затова отговаря началника на отдел „Човешки ресурси", защото той се занимава с техническите въпроси - връчва длъжностната характеристика и клетвен лист. При разговора на свидетеля с началника на митническо бюро „К.", той му казал, че за да бъде С. допуснат до работа и да му бъде даден достъп до служебните досиета, трябва да си подпише длъжностна характеристика.

След обсъждането на свидетелските показания в съвкупност с останалите събрани по

делото доказателство, могат да се направят следните изводи.

Чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите при разпита си излагат устно пред съда данни за факти, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент във и независимо от страните и независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемащия ги, неговото интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, вземайки предвид останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай и тримата свидетели изложиха пред съда устно факти и обстоятелства, възприети от тях в даден момент от миналото, за които те са запазили спомени в съзнанието си.

Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията са последователни и ясни. Те съдържат известни противоречия, отнасящи се по-скоро до някои дребни детайли и следва да се обяснят с обстоятелството, че събитията, за които са разпитвани са се случили преди време. Нито един от свидетелите не посочи, че оспорваният не е бил допуснат да изпълнява задълженията си или му е било попречено, да подпише клетвения лист. В случай, че същият се явил да подпише съответстващата на длъжността характеристика, както го е съветвал Т. К. в отдел „Човешки ресурси”, е щял да му връчен за подпис и клетвен лист, каквато е била практиката в Митница С..

Събраните доказателства дават възможност да се направи извода, че оплакванията на Х. С. са неоснователни. Очевидно е, че за същия не е имало никаква пречка в периода от 22.03.2013 г. до 08.04.2013 г. да подпише клетвения лист и длъжностната си характеристика, съответстваща на определената му със заповед № 428 от 08.02.2013 г. длъжност, а в случай, че не е бил доволен от нея е могъл да я оспори, което и е направил /в АССГ е образувано административно дело № 4302/2013 г., I отделение, 10 състав/. Жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че се е явил да подпише клетвения лист или че е направил писмено искане в тази връзка. На 22.03.2013 г. той е пуснал жалба /л. 15/ до Окръжна Прокуратура – [населено място], от чието съдържание се установява, че той е недоволен от това, че не е бил назначен на предишното си място в Митница С., а му е определено ново работно място.

Неизпълнението на законовите изисквания за заемане на държавна служба според чл. 14, ал. 2 от ЗДСл, се дължи изцяло на бездействието на Х. С., а не на поведението на длъжностни лица при Митница С. или Агенция „Митници” като цяло.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси. Предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на

съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Х. Л. С. с адрес: [населено място], [улица] срещу Заповед № 3186/08.04.2013 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която е отменена заповед № 428 от 08.02.2013 г. на Директора на Агенция „Митници”. ОСЪЖДА Х. Л. С. с адрес: [населено място], [улица] с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Митници” сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 5058 по описа за 2013 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..